

دبیر اجرایی خانه کارگر مطرح کرد:
**لزوم تحقیق و تفحص از نحوه
واگذاری کارخانه ماشین سازی تبریز**

دبیر اجرایی خانه کارگر آذربایجان شرقی از ارائه طرح تحقیق و تفحص از شرکت ماشین سازی تبریز خبر داد. به گزارش ایلنا، کریم صادق زاده با بیان اینکه جامعه کارگری استان چندین سال است در مورد ماشین سازی تبریز به مسئولان هشدارهای لازم را داده است، افزود: با توجه به اینکه واگذاری کارخانه ماشین سازی تبریز به بخش خصوصی اخیراً صورت گرفته است، ارائه طرح تحقیق و تفحص از نحوه واگذاری آن جای تامل دارد. وی با بیان اینکه بسیاری از دست‌اندرکاران صنعت معتقدند در شرایط فعلی اقتصاد کشور کارخانه ماشین سازی تبریز می‌تواند نقش مهم و پررنگی را در تحقق اهداف اقتصاد مقاومتی داشته باشد، گفت: وضعیت نابسامان کنونی کارخانه ماشین سازی تبریز همه را نگران کرده و باید مقامات عالی استان بویژه استانداری آذربایجان شرقی با تشکیل کمیته ویژه‌ای در قالب کمیته کارگری اجرایی موقت، پیگیری تولید و فعالیت در این کارخانه را در دستور کار قرار دهند. صادق زاده تبریزی با اعلام آمادگی خانه کارگر آذربایجان شرقی و سایر تشکلهای کارگری استان برای همکاری با اعضای کمیسیون کارگری مستقر در فرمانداری تبریز در خصوص رفع مشکلات واحدهای تولیدی گفت: کودکان صنایع مادر و بزرگی همانند ماشین سازی در سطح استان انگیزه کار و فعالیت سایر صنایع کوچک را از بین می‌برد و تأکید کرد: اگر به هشدارهای جامعه کارگری در مورد اهلیت مالکان جدید از هر لحاظ در واگذاری‌ها توجه لازم می‌شد، شاهد بروز چنین مسائلی نبودیم.

■ ■ ■
**در گروه ملی صنعتی فولاد ایران صورت گرفت
فعالیت دوباره کارخانه نورد لوله**
فعالیت بزرگترین کارخانه نورد لوله در ایران و خاورمیانه، با ورود اسلپ‌های صنایع فولاد خوزستان از سر گرفته شد. به گزارش ایلنا، مواد اولیه این کارخانه از روز شنبه ۱۷ شهریورماه، از شرکت فولاد خوزستان به شرکت گروه ملی صنعتی فولاد ایران ارسال شد. وی افزود: ظرفیت تولید این کارخانه در سال ۹۰ هزار تن بوده و کاربرد محصولات تولیدی آن در صنایع نفت و گاز و سایر صنایع کلیدی کشور است.

■ ■ ■
**موضوع اعتراض یک تشکل صنفی فرهنگیان:
حقوق بازنشستگان
نصف شاغلان است!**

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران در بیانیه‌ای، خواستار استیفای حقوق معلمان بازنشسته شد. به گزارش ایلنا، شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران در بیانیه‌ای خواستار برآورده شدن مطالبات معلمان بازنشسته، از جمله عادلانه سازی مستمری‌ها و ارائه خدمات بیمه‌ای کارآمد شد. در این بیانیه آمده است: بر اساس چه منطقی، بازنشستگان که هزینه‌های زندگی بسیار بیشتری دارند، باید نزدیک به نصف حقوق همکاران شاغل خود را دریافت کنند؟ اگر این، عدل و داد است، پس بگوید که تعریف ستم و بیداد چیست؟ چرا مذاکرات، مکاتبات و رایزنی‌های این قشر فرهیخته با مسئولان مختلف هرگز به نتیجه‌ای درست، منتج نشده است؟ در بخشی دیگر از این بیانیه آمده است: این شورا به همه مسئولان کشور اعلام می‌کند توجه به بازنشستگان و زندگی آنها باید در اولویت برنامه‌های دولت و مجلس قرار گیرد. شرایط سنی این عزیزان به گونه‌ای نیست که به چشم اندازهای دور و مبهم، حواله داده شوند. بنابراین مصران از دولت و مجلس می‌خواهیم با رعایت اولویت و اضطراری بودن موضوع، با اختصاص بودجه کافی و با استفاده از منابع مختلف مالی، عادلانه سازی حقوق و دستمزد کارکنان شاغل و بازنشسته را در برنامه‌های کوتاه مدت خود قرار دهند و مشکل بازنشستگان فرهنگی را در کمترین زمان و ممکن در بهترین شکل آن، برطرف کنند.

زندگی کارگران بعد از تعطیلی کارخانه‌ها چگونه می‌گذرد؟

بیکاری ادامه دار؛ غم نان و...

باتشد بدبحران اقتصادی کشور و دامنه دار شدن روزافزون این بحران، خط تولید صنایع و کارخانه‌های بسیاری به دلیل گرانی و نبود مواد اولیه از حرکت ایستاده است و کارگران بسیاری به تبع آن، بیکار و خانه نشین شده‌اند. ابعاد این تعطیلی و بیکاری ها گسترده، فراگیر و آسیب‌زا است و زندگی کارگران و خانواده‌های آنان را به طور مستقیم و به شدت متأثر می‌کند. «حسین»، کارگر بیکار شده کارخانه آذریت یک نمونه از هزاران شاهد مثال این مدعا است که در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا از گذران زندگی خود بعد از تعطیلی کارخانه می‌گوید.

پروین محمدی

هم رفتنی برای همیشه.»
اواخر شهریور ۹۲ خبرهای ممنوعیت استفاده از آزیست به کارخانه‌هایی که ادامه حیاتشان با آزیست گره خورد بود، رسید اما دیگر آذریت به سم آزیست خو کرده بود و چیزی جایگزینش نبود. آنها که توانستند خط تولیدشان را تغییر دهند، کارخانه را سرپا نگه داشتند اما هر ۱۳ کارخانه‌ای که در آذربایجان فعال بود، به تدریج کارگرانیشان را تعدیل کردند تا دست آخر تعطیل شدند. هیچ چیز برای جایگزینی خطوط تولیدشان انتخاب نشد تا آذریت تعطیل شد و کارگانش به بیمه بیکاری معرفی شدند.

«حسین» یکی از همان کارگران معرفی شده به بیمه بیکاری است

که با ۱۴ سال سابقه کار توانسته تا دو سال بیمه بیکاری دریافت کند. او می‌گوید: «برخی از آن کارخانه‌ها برای خط ورق جایگزین پیدا کردند، اما مدیران کارخانه آذریت گفتند که صرف نمی‌کند و کار خوابید.» حسین و خانواده‌اش از اهالی مرند هستند. به گفته حسین؛ شهرشان آنقدر کوچک است که حتی برای جوانانش هم دیگر کار نیست. برای ادامه زندگی و پیدا کردن کار باید تن به مهاجرت می‌دادند اما مهاجرت برای مردی ۵۰ ساله که حالا بیکار شده، دیگر راحت نیست. می‌گوید: «شما جوانید و با همه جا راحت خومی‌کنید. ما که داریم پا به سن می‌گذاریم، برایمان جایایی و یک شهر دیگر زندگی کردن،

«این ماه، ماه آخری است که بیمه بیکاری می‌گیرم و بعد از آن دیگر نمی‌دانم چه می‌شود. باید همان سه چهار سال پیش، مثل همکارانم بعد از تعطیلی کارخانه تن به مهاجرت می‌دادم. اما فقط همین یک کارخانه که تعطیل نشده است. به کجا بروم با چند سرعائله؟ کجا ادارم که بروم؟ با ۵۰ سال سن دست زن و بچه‌ام را بگیرم و به کجا ببرم که بتوانم زندگی کنم؟»

حسین پشت گوشی صدایش می‌لرزد. تمام حرف و خواسته‌اش باز شدن دوباره کارخانه است. می‌گوید: «فقط همین یک کارخانه که تعطیل نشده است. به کجا بروم با چند سرعائله؟ کجا ادارم که بروم؟ با ۵۰ سال سن دست زن و بچه‌ام را بگیرم و به کجا ببرم که بتوانم زندگی کنم؟» طبق گفته‌های حسین، از شرکت کرمانیت آمده بودند که فرمول تولید کارخانه را تغییر دهند؛ اما سهامداران نپذیرفته‌اند. حسین می‌گوید: «الان کارخانه شده انبار ورق‌های کارخانه کرمانیت.» سید تقی نوربخش مدیرعامل تامین اجتماعی، درباره مشکل کارگرانی مانند حسین به ایلنا می‌گوید: «بیمه تامین اجتماعی قانون دارد. برای تعطیلی کارخانه آذریت متأسفم اما بیمه براساس سنوات و عائله‌مندی به کارگران

پیدا کرده‌اند و ۵۱ نفر هنوز بیکارند. حسین می‌گوید: «ما مجبور به تسویه شدیم. کار نبود. خط‌ها خوابیده بود. قبل از ما ۵۵ نفر، هر سال یکسری از کارگران را تعدیل می‌کردند. می‌گفتند مواد اولیه جدید نداریم و خطوط خوابیده است، بارها جمع شدیم و اعتراض کردیم که با همین حداقل نیرو هم خط تولید می‌تواند کار کند اما کسی حرف ما را نشنید و آخر در کارخانه را بستند.»

او از روزهای قبل از تعطیلی کارخانه می‌گوید. از روزهایی که هر خبر کوتاه به کارگران امید می‌داد برای اینکه کارخانه برگشتنی است. می‌گوید: «خبرنگارها خبر تعطیلی کارخانه‌ها را راحت می‌زنند، اما جان کارگر به کارخانه بسته است. خانه‌اش کارخانه است. انگار هر خط تولید، بچه‌اش باشد. تمام جانش را می‌کند که از بین نرود. اگر یک خط خوابید او جان می‌کند تا خط بعدی زنده بماند. آن زمان که شرکت می‌خواست با یک طرح احیا، خطوط را دوباره راه بیندازد، سهام‌دار اصلی نه راضی به فروش سهامش می‌شد و نه با آن شرکت برای احیای کارخانه همراه می‌شد. ما هم که کاری از دستانم بر نمی‌آمد و همه چشم امیدمان به باز شدن دوباره کارخانه بود.

حسین شهر بور ۹۲ به همراه ۵۴ کارگر آذریت به بیمه بیکاری معرفی شدند، اما تا امروز تنها ۴ نفر کار پیدا کرده‌اند و ۵۱ نفر هنوز بیکارند. بسیاری از همکارانش به این دلیل که زیر ۱۰ سال کار سابقه کار داشتند، یک سال پیش بیمه بیکاریشان هم تمام شده است

تعلق می‌گیرد. حداکثر آن ۵ سال است. این دست از کارگران باید یا حق بیمه را خودشان پرداخت کنند تا بتوانند مستمری بازنشستگی دریافت کنند یا اینکه بدنبال کار دیگری باشند. هر چند مبلغی که بیمه بیکاری پرداخت می‌کند ناچیز است و خود کارگران می‌دانند که این مبلغ برای گذران زندگیشان کافی نیست.»

حسین به دلیل اینکه حدود ۱۰ سال سابقه کار دارد، تا مهر ماه امسال بیمه بیکاری می‌گیرد. می‌گوید: «خیلی از همکارانم به خاطر اینکه زیر ۱۰ سال کار سابقه کار داشتند، یک سال پیش بیمه بیکاریشان تمام شده است. با این سابقه کم هم مشمول بازنشستگی نمی‌شوند. نه من و نه بقیه همکارانم شامل بازنشستگی نمی‌شویم، کار هم نداریم. هر چند با یک میلیون و ۲۰۰ هم نمی‌شد زندگی و یک خانواده را اداره کرد.»

حسین تنها کارگر کارخانه‌های تعطیل شده نیست و نخواهد بود. مهاجرت و ترک محل تولد و زندگی هم تنها به او و همکارانش منتهی نخواهد شد. میان حرف‌هایش می‌گوید: «بریدن از کارخانه برای کارگر راحت نیست. ما پای ادامه حیات آذریت جوانی و سلامت‌مان را دادیم. آزیست سمی بود و ما همه بیمار شده بودیم. می‌خواستیم به نوع دیگری با مواد اولیه دیگر کارخانه بماند. به هر جا که می‌شد، رفتیم اما کارخانه که خوابید، دیگر هیچ‌کس نمی‌گفت کارگرش زنده است یا مرده؟»

بازنشستگان باشند؛ باید از تامین اجتماعی بپرسد قانون الزام چه شد؛ درمان با کیفیت بازنشسته چه شد و چرا پول‌ها را دیر به حساب بیمه‌گر تکمیلی می‌ریزد و باعث می‌شود که بازنشسته که گرفتار مشکلات معیشتی است، بخواهد ماه‌ها منتظر بماند؟ آیا این رویه عادلانه است؟

عضو کانون بازنشستگان تهران از نامه‌نگاری‌های متعدد خود خبر داده و می‌گوید: از جانب کانون‌های بازنشستگان به تامین اجتماعی نامه نوشته‌ایم؛ درخواست کرده‌ایم که هزینه‌های بیمه تکمیلی را سَر موقع به حساب آتیه‌سازان حافظ واریز کنند، اما پاسخی که راه حل باشد دریافت نکرده‌ایم.

چه کسی پاسخگوی فشارهای مضاعف بازنشستگان است؟

او می‌افزاید: بازنشسته به مراکز درمانی که مراجعه می‌کند یا طرف قرارداد با بیمه تکمیلی نیستند و یا اگر هم طرف قرارداد باشند، باید هزینه‌ها را نقد بپردازد و بعد مدارک مالی را به دفتر بیمه تکمیلی تحویل دهد؛ آنگاه چند ماه منتظر بماند تا ۷۵ درصد هزینه‌های پرداختی را بگیرد.

تامین اجتماعی پول‌ها را به حساب بیمه تکمیلی نمی‌ریزد!

عیوضی تأکید می‌کند: این انتظار طولانی وقتی هر ماه تامین اجتماعی، هزینه‌های بیمه تکمیلی را از حساب بازنشسته کسر می‌کند، ناعادلانه و خلاف همه قوانین است و جالب اینجاست که وقتی بازنشسته به دفتر بیمه تکمیلی برای اعتراض مراجعه می‌کند، به او گفته می‌شود که تامین اجتماعی پول بیمه‌گر را نپرداخته است!

به گفته‌ی عیوضی تامین اجتماعی موظف است هر ماه بعد از کسر از حساب بیمه شده، مبالغ را به حساب بیمه‌گر واریز کند تا بازنشستگان مجبور نشوند ماه‌ها برای دریافت هزینه‌های درمانی منتظر بمانند. او ادامه می‌دهد: من بازنشسته به خاطر اهمال و کم‌کاری تامین اجتماعی که نتوانسته

به مشکلات اقتصادی و معیشتی بهتر است سیاست‌گذاران تامین اجتماعی نگاه جدیدی به اولویت‌گذاری‌ها داشته باشند و مراتب اهمیت را از نو تعریف کنند. مساله دیگری که عیوضی به آن اشاره می‌کند، ناکافی بودن خدمات بیمه تکمیلی است؛ او می‌گوید: براساس قانون الزام، تامین اجتماعی موظف است خدمات درمانی رایگان را به صورت مستقیم یا غیرمستقیم برای بیمه‌شدگان فراهم کند اما تاکنون موفق نشده به این وظیفه عمل کند؛ خدمات رایگان بیمه پایه ناکافی است و لاچرم بازنشستگان تامین اجتماعی به سراغ بیمه تکمیلی می‌روند اما باز هم نمی‌توانند خدمات درمانی با کیفیت و رایگان دریافت کنند.

بیمه تکمیلی انتظارات را برآورده نمی‌کند

این فعال صنفی بازنشستگان با بیان اینکه سال‌هاست «آتیه‌سازان حافظ»، عهده‌دار بیمه تکمیلی بازنشستگان تامین اجتماعی است؛ ادامه می‌دهد: به ازای هر نفر، ۳۶ هزار و ۲۰۰ تومان، هر ماه از مستمری بازنشسته بابت بیمه تکمیلی کسر می‌شود، اما باز هم انتظارات بازنشستگان برآورده نمی‌شود.

عضو کانون بازنشستگان تامین اجتماعی تهران با انتقاد از عدم پرداخت مستمری‌های بازنشستگان گفت: بیمه تکمیلی خدمات لازم را به بازنشستگان تامین اجتماعی ارائه نمی‌دهد و باید پرسید چه کسی پاسخگوی فشارهای مضاعفی است که به بازنشستگان وارد می‌شود؟

به گزارش خبرنگار ایلنا، قرار بود مابه‌التفاوت فروردین ماه مستمری‌های بازنشستگان تامین اجتماعی، شهریور ماه واریز شود؛ البته پیش از این نیز بارها وعده پرداخت دادند، اما در نهایت، زمان پرداخت را به تعویق انداختند.

علی اکبر عیوضی این تاخیر را غیرقابل قبول توصیف می‌کند و می‌گوید: شش ماه از سال گذشته ولی هنوز از پرداخت مابه‌التفاوت‌ها خبری نیست؛ یک ماه را واریز کردند اما یک ماه طلبکاریم که مشخص نیست چه زمانی می‌خواهند این مبلغ را به حساب ما بازنشستگان واریز کنند.

او از عدم تحقق وعده‌ها انتقاد و تصریح می‌کند: نمی‌دانم چرا تامین اجتماعی خدمات رسانی به بیمه‌شدگان و بازنشستگان را در اولویت قرار نمی‌دهد؛ به نظر ما توجه